

De Stichting Vrede voor Palestina ondersteunt projecten voor kansarme Palestijnse kinderen. Omdat de huidige generatie niet in staat blijkt om vrede te bewerkstelligen, heeft de Stichting de hoop op de jeugd gevestigd. Ze richt zich daarbij op steun aan (buitenschoolse) activiteiten die verbindend kunnen werken tussen volkeren: taal, muziek & cultuur en sport. Kinderen krijgen daardoor meer een gevoel van eigenwaarde en vrede in zichzelf. Hopelijk brengt dat vrede in het Palestijns-Israëliësch conflict dichterbij.

Stichting
**Vrede voor
Palestina**

Nieuwsbrief

juni 2019

Hoop of hopeloos!

Is er nog hoop op vrede voor historisch Palestina en voor alle volkeren die in dat land wonen? Israël: de enige democratie in het Midden-Oosten die de extreemrechtse regering van Netanyahu weer aan de macht heeft gebracht! Waar Trump uitdeelt wat niet van hem is aan degenen die er geen recht op hebben, zomaar door middel van het zetten van zijn inmiddels beruchte handtekening onder weer een decreet en dan ook nog de pen waarmee hij tekende cadeau geven ter herinnering aan zijn daad! De wereld kijkt toe hoe elke vrijdag aan de grens van Gaza ongewapende protesterende Palestijnen worden doodgeschoten door laffe met scherp schietende soldaten vanuit hun verborgen en comfortabele posities vanachter de grens! Terwijl Saudi Arabië al vier jaar lang in Jemen een bloedige oorlog voert die het nieuws niet eens haalt! Een wereld die democratische waarden hoog in het vaandel heeft staan maar die door toedoen van geld en belangen vaak het onderspit moeten delven.

Toch, ondanks dit alles blijven we hoop vinden in het kind. Het kind van vandaag, dat Palestijnse kind dat, ondanks de verbittering van de bezetting, ingesloten door de muur, gekweld door de vernedering van zijn ouders, toch nog is in staat is op te groeien met een droom voor een betere toekomst. We hopen dat ook het Israëliësch kind dat opgroeit met de macht van de soldaten aan zijn kant, met de overmoedigheid van de regering bij wie macht corrupteert, dat ook dat kind uiteindelijk tot het besef mag komen dat zijn toekomst 'on-opgeefbaar verbonden' is met die van het Palestijnse kind en dat zij samen de toekomst van hun land vorm zullen geven. Ze kunnen verder vechten als volwassenen, elkaars leven onleefbaar maken maar er zal een dag komen dat zij samen de begraafplaatsen zullen bezoeken en zullen terugkijken op een tijdperk van menselijk falen en wrede heden.

En om dat toch al korte kind-zijn enige verlichting te bezorgen, blijven we als Stichting ons inzetten voor dat kind. De leerlingen van de Al Khaderschool mogen twee weken lang weer kind zijn, ver weg van alle ellende van hun bestaan. Door het financieren van het zomerkamp hopen

we de harten van deze kinderen te bereiken door samen te spelen, samen sporten, samen koken, samen eten, samen zijn, gehandicapt of niet; iedereen mag er zijn.

Jullie financiële steun hierbij wordt zeer gewaardeerd. Wij beloven jullie, onze donateurs, dat elke euro die bij ons binnenkomt bij het Palestijnse kind terecht komt. We hebben jullie steun nodig. Of beter gezegd, het kind heeft ons allen nodig. Namens het bestuur en zeker namens het kind wil ik jullie bedanken.

Nabil Sahhar
Voorzitter

We gaan digitaal

Het is zover. Ook wij gaan digitaal. Steeds meer mensen ontvangen de Nieuwsbrief al op hun mailadres. Dit willen we verder doorvoeren. Daarom hebben we besloten om vanaf nu de Nieuwsbrief enkel digitaal te gaan uitgeven. Het geldt dat we daarmee besparen keren we rechtstreeks uit aan 'onze' Al Mostaqbalschool in Al Khader. Mocht u uw mailadres nog niet aan ons hebben doorgegeven wilt u dit dan a.u.b. doen op mailadres info@stichtingvredevoorpalestina.nl ?

Hebt u geen mailadres en wilt u toch graag de Nieuwsbrief blijven lezen, belt u dan met Nabil Sahhar 06 46254938. We vinden beslist een oplossing.

De redactie

Dries van Agt: Palestina in doodsnoed

Dries van Agt, oud, broos, maar onverzettelijk, probeert het nog een keer. De wereld moet toch weten, moet het zich aantrekken wat er gebeurt in Palestina. Door alle geweld en oorlogen in het Midden Oosten dreigt Palestina dreigt het vergeten te worden. En dus schreef Van Agt er nog een keer over: Palestina in doodsnoed.

Het is een klein boekje geworden, telt slechts 64 pagina's, maar beknopt en gericht zet Van Agt uiteen, hoe Palestina geworden is tot wat het nu is: een land in levensgevaar.

Kort schetst hij het ontstaan van de staat Israël in 1948 en de stroom vluchtelingen die daardoor ontstond. Vervolgens bezet Israël in 1967 de Westelijke Jordaanoever, Oost-Jeruzalem, Gaza. Ook de Golanhoogte en de Sinai worden ingelijfd. Israël voert een hardvochtig bewind in de bezette gebieden en m.n. Gaza moet het ontgelden. De Muur, waaraan Israël vanaf 2004 bouwt, moet het land beschermen tegen infiltraties en aanslagen. Zo'n Muur is op zich niet illegaal, een land mag zijn eigen inwoners beschermen, maar omdat hij vaak door Palestijnse gebieden gaat, is hij dat wel. Veroordelingen van internationale instanties halen niets uit.

Vele malen wordt Israël door de VN tot de orde geroepen, wordt het land veroordeeld omdat het verdragen schendt die het zelf ondertekend heeft – Van Agt noemt ze allemaal – maar er verandert niets. Israël noemt zichzelf een toonbeeld van democratie, maar je kunt niet tegelijk een Joodse staat – sinds 2018 noemt Israël zichzelf een Joodse staat – en democratisch zijn. Dan ontken je het bestaan van een grote groep niet-Joden in eigen land. Bovendien schendt het land daarvoor teveel internationaal overeengekomen afspraken en verdragen.

Er is verzet tegen het beleid van Israël. Europa protesteert, bijv. als een project van zonnepanelen voor een Palestijns dorp door Israëlische soldaten wordt afgebroken. En zo'n protest haalt ook wat uit ook. Maar Europa protesteert te weinig en te zwak. Ze heeft een ereschuld aan Israël, aan de Joden, door wat hen aangedaan is in de Tweede Wereldoorlog. Palestijnse christenen hebben meerdere malen een dringende oproep gedaan om steun, de respons was zeer matig. In Israël zelf zijn groepen actief, zoals Breaking the Silence, Rabbis for Human Rights, Israëlische artsen die in bezet gebied hulp gaan verlenen, Israëlische advocaten die Palestijnen juridisch bijstaan, maar orthodoxe joden krijgen steeds meer invloed op het regeringsbeleid. Relatief veel aandacht besteedt Van Agt aan Tent of Nations, het moedige project van de familie Nassar. Zelf is hij voorstander van BDS, Boycot, Desinvestment, Sanctions, zeker waar het producten uit en investeringen in de illegale nederzettingen betreft. Dat is een geweldloze actie, dat is voor hem een harde voorwaarde. En noem BDS niet antisemitisch: kritiek op het beleid van de Israëlische regering is geen antisemitisme, hoe graag sommige groeperingen het wel zo willen zien.

Door het zwakke optreden van Europa, door de harde opstelling van Trump en de zijnen – het boekje van Van Agt is zeer actueel – , kan Israël zijn gang blijven gaan. Van Agt moet het onder ogen zien: ondanks alle protest ziet het er somber uit voor Palestina. Het is in levensgevaar.

Op 30 maart jl. vond op initiatief van The Rights Forum in de Grote Kerk in Culemborg het Henri Veldhuis Symposium plaats. Tot aan zijn onverwachte overlijden in 2018 was Henri Veldhuis dominee van Culemborg, markant en geliefd, en zette hij zich ook met hart en ziel in voor de zaak van Israël/ Palestina. Het symposium bestond, naast een hommage aan Henri Veldhuis, uit drie panels: een panel van Palestijnse christenen, een theologisch panel over de "onopgeefbare band met Israël" en een politiek panel. Het was een rijk gevulde dag. Bij The Rights Forum kunt u ongetwijfeld te weten komen wat er zoal ter sprake kwam in de verschillende panels, Herman Evers geeft hieronder zijn indrukken weer van de dag. (LW)

De muur is afgebroken

Met terugwerkende kracht ben ik blij dat ik op 30 maart jl. werd uitgenodigd om deel te nemen aan het symposium georganiseerd door Vrienden van Sabeel (Sabeel is het Palestijns-christelijke centrum voor bevrijdingstheologie) en de Stichting Rights Forum (opgericht door Dries van Agt).

Lees verder op pagina 3

Met terugwerkende kracht ben ik blij dat ik op 30 maart jl. werd uitgenodigd om deel te nemen aan het symposium georganiseerd door Vrienden van Sabeel (Sabeel is het Palestijns-christelijke centrum voor bevrijdingstheologie) en de Stichting Rights Forum (opgericht door Dries van Agt). Ter ere van dominee Henry Veldhuis werd dit symposium gehouden in de grote Kerk van Culemborg, omdat deze dominee – hij is kort geleden overleden – zich erg sterk heeft ingezet voor een rechtvaardige vrede tussen Palestina en Israël. Henri Veldhuis was vele jaren dominee in de grote kerk van Culemborg en was geliefd en gerespecteerd. Hij had er veel support opgebouwd: bij aankomst in de kerk viel direct op hoeveel mensen uit Culemborg zelf actief waren om alle gasten goed te ontvangen.

Het programma bevatte een grootse hommage aan Veldhuis en aan zijn inzet voor vrede en gerechtigheid in Palestina. De Palestijnse christenen, die aan het woord kwamen in de kerk gingen in zijn geest verder. Zo pleitte Nabil Sahhar, voorzitter van de Stichting Vrede voor Palestina en zelf Palestijn en christen, ervoor om het conflict tussen Israël en Palestina niet in Nederland te importeren. Hij vroeg uitdrukkelijk niet van de aanwezigen om een keuze te maken voor de een of de ander, maar om de tegenstelling Israël vs. Palestina op te heffen. De hele dag heb ik geen verwijten of verwensingen gehoord richting de Israëlische bevolking. Wel werd duidelijk de vinger gelegd op de politiek die Israël voert om de Palestijnen te onderdrukken en hen te demotiveren om te streven naar een eigen staat in vrede met Israël. Tussen haakjes, bij aankomst thuis heb ik direct het boekje gelezen *De Muur Is Afgebroken*, dat ds. Veldhuis schreef. Zijn tekst geeft duidelijk weer waar de schoen zich wringt, al bij de oprichting van de staat Israël. Door alles wat de Joden door de eeuwen heen is aangedaan, met als dieptepunt de Tweede Wereldoorlog en de Holocaust, ontstond en groeide hun verlangen naar een eigen staat in veiligheid. Wij waren geobsedeerd door het leed dat de Joden aangedaan was en hielpen hen bij het stichten van een eigen staat zonder erbij stil te staan wat dit voor de Palestijnen betekende. Deze weeffouten werden keer op keer genoemd. De Rights Forum onderbouwde een en ander vanuit volkenrechtelijke uitgangspunten.

De machteloosheid en de schaamte van Europa ten aanzien van de Holocaust heeft ertoe geleid dat het Westen Israël veel te lang en te vaak een hand boven het hoofd gehouden heeft. En dit ging ten koste van de bewoners van Palestina die part noch deel hadden aan het antisemitisme van Europa.

De machtsverhouding tussen de Palestijnen en de Israëlische overheid is op alle fronten in het nadeel van de Palestijnen. Hoewel de Israëlische regering keer op keer de angst uitspreekt dat zij vernietigd zullen worden door de Palestijnen is de situatie objectief gezien steeds andersom. Het grondgebied dat in 1948 voor beide staten werd vastgelegd door de Verenigde Naties blijft maar kleiner en kleiner worden voor de Palestijnen. Gelukkig hebben ze nog steeds de moed om hun stem te laten horen, om te laten horen dat ze bestaan en dat ze steeds verder verdrukt worden. Deden zij dat niet, dan waren ze er al jaren niet meer geweest tegen alle grondrechten in.

Het symposium werd afgesloten met een toelichting van vier vertegenwoordigers van politieke partijen uit ons parlement, te weten ChristenUnie, CDA en GroenLinks. Met name de politici stonden soms met de mond vol tanden als ze duidelijk moesten maken waarom hun eigen partij in het verleden en ook nu nog zus en zo gehandeld had of nog handelde met betrekking tot de verhoudingen tussen Israël en Palestina. Het werd menig aanwezige te veel toen enkelen betoogden dat het probleem niet zo eenvoudig was en dat het niet van vandaag op morgen op te lossen zou zijn. Van diverse kanten werd er geroepen dat deze situatie van bezetting al meer dan vijftig jaar bestond. De politici werden stiller en zeiden op het eind dat ze dit niet konden ontkennen en beloofden hetgeen ze vandaag gehoord hadden door te geven aan hun fracties.

Het stevige slotapplaus van de aanwezigen was voor de goede opzet van de dag, voor de inhoud en voor hoe we met elkaar omgingen. Mijn applaus was speciaal voor dominee Veldhuis.

Het boekje van Henri Veldhuis is te bestellen via www.kairos-sabeel.nl.

Het geeft krachtig en duidelijk weer waar het probleem zit en hoe het kan worden aangepakt.

2019: Wat we deden en wat we gaan doen

Wat we deden

- **10 en 17 Januari**, Bussum: deelname aan debat onder de titel: Volk van God en een Beloofd Land? Israël: 70 jaar een oplosbaar conflict. Deelnemers: Nico den Bok, predikant en hoogleraar Systematische Theologie, Hanna Ludens, directeur van Cidi, Nabil Sahhar, voorzitter Stichting Vrede voor Palestina.
- **30 maart**, Culemborg: deelname aan Henri Veldhuis symposium door Nabil Sahhar in het panel Palestijnse christenen
- **13 mei**, Hellendoorn: deelname aan de studiedag Mozes in Saksenland, een dag voor predikanten en kerkelijk werkers over de plaats die Israël heeft in de uitoefening van hun ambt en in het leven van de plaatselijke gemeente.
- **14 mei**: wegens andere afspraken helaas verhinderd om deel te nemen aan het Periodiek Overleg van de gemeente Deventer

En wat we gaan doen

Hiervoor zijn nu nog geen concrete afspraken en/ of uitnodigingen bekend.

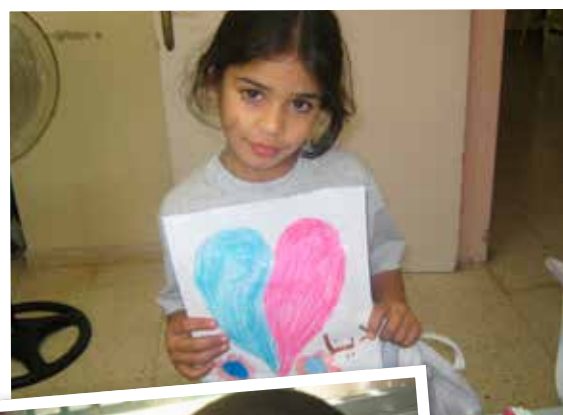
Vanuit de Al Mostaqbal

Eerder meldden we al (na een gesprek met de docenten van de school, zie onze vorige Nieuwsbrief) dat de Al Mostaqbalschool, 'onze' school in Al Khader in Palestina, niet meer in het verdomhoekje zit. Sinds enkele jaren wordt ze erkend en gerespecteerd, wat leidt tot een vanzelfsprekende aanwas van leerlingen. Bleef het aantal leerlingen enkele jaren geleden rond de 100 schommelen, nu zijn er zelfs 166. Er werken 24 mensen.

Ondanks de moeilijke en nog steeds zwaarder wordende omstandigheden organiseert de school haar jaarlijkse schoolkamp, dit jaar van 3 tot 17 augustus. Dat betekent spelen en pret voor de kinderen. Kinderen met een handicap en 'gewone' kinderen trekken spelenderwijs met elkaar op, al spelend voelen ze zich allemaal beter. En doordat de hulp van ouders vereist is, raken die meer bij de school betrokken. Duidelijk win-win.

Het schoolkamp sluit naadloos aan bij de doelstelling van de Stichting. We financieren het graag. De aanvraag voor een schoolbus – om leerlingen van en naar school te kunnen brengen en tevens een extra bron van inkomsten voor de school – was iets boven onze limiet. Die aanvraag hebben we doorgestuurd naar andere contacten/ fondsen.

Maar aan (het plezier van) het schoolkamp willen we graag bijdragen. U toch ook?

Aanbevolen

Tel Aviv on Fire is een lichtvoetige komedie over het Israëlisch/ Palestijns conflict. Maar de realiteit van checkpoints en bezetting komt gaandeweg grimmig in beeld.

Salem, een Palestijnse jongeman, een luiwammes, krijgt een baantje als productie-assistent bij de tv-serie Tel Aviv on Fire. Deze serie is zowel bij Palestijnen als bij Israëliërs populair. Salem moet voor zijn werk dagelijks naar de studio in Ramallah. Op weg ernaar toe passeert hij bij het checkpoint Assi, de legercommandant van dat checkpoint. Deze geeft hem ongevraagd zijn mening over de serie en geeft ook te kennen dat hij wil dat de Joodse generaal die erin voorkomt een positievere rol krijgt. Salem probeert daarop krampachtig het verloop van de serie te beïnvloeden, maar steeds duidelijker blijkt dit onhaalbaar te zijn.

De regisseur van Tel Aviv on Fire, Sameh Zoabi, groeide op in een klein Palestijns dorpje binnen Israël: "De mensen daar gebruiken veel galgenhumor om te kunnen omgaan met hun harde dagelijkse realiteit. Ik ben Palestijn, maar ik groeide op in Israël – ik spreek Hebreeuws en ging naar school in Tel Aviv. Dus ik zie hoe Israëli's naar ons kijken en ik zie hoe wij naar hen kijken. Ik sta ergens tussen die twee kanten in. Wat ik schrijf komt daaruit voort."

Sameh Zoabi maakt gebruik van humor. Volgens hem dwingt de dagelijkse realiteit hem er ook toe: "Via Facebook en Youtube plaatsen mensen beelden van geweld en arrestaties online terwijl ze gebeuren. Als ik die dingen nu ook nog in een fictiefilm stop wordt het bijna onwerkelijk of wordt het propaganda. Mensen zijn afgestompt geraakt door die overvloed aan gewelddadige beelden, daar probeer ik tegenin te gaan door het er vanuit een ander perspectief over te hebben. Komedie die voortkomt uit tragedie."

Alleszins aanbevolen.

Fattoush salade

De zomer is in aantocht dus daarom een recept van een heerlijke frisse salade!

Ingrediënten

- klein kropje Romana sla
- 1 tomaat
- 1 komkommer
- ½ groene paprika
- ½ rode paprika
- 100 gram radijsjes
- 1 bosje verse munt
- 5 eetlepels olijfolie
- 1 theelepel zout
- 2 eetlepels rode wijn azijn
- 1 theelepel sumac
- sap van 1 citroen
- 3 theelepels zaatar
- zaadjes van 1 granaatappel
- 2 pitabroodjes

Bereidingswijze

Snijd alle groenten in kleine stukjes en mix goed door elkaar. Doe de grofgesneden munt blaadjes erbij. Meng de olijfolie, azijn, citroensap, zout, sumac en zatar. Schenk deze vervolgens over de salade. Snijd de pitabroodjes doormidden en bak deze 5-8 minuten in een voorverwarmde oven van 200gr C tot ze lichtbruin van kleur zijn. Even bakken in olie is ook een optie. Snijd de broodjes in kleine stukken en strooi deze net voor het serveren over de salade. Eet smakelijk!

Stichting
**Vrede voor
Palestina**

Postadres

Postbus 658, 7400 AR Deventer

Telefoon

Nabil Sahhar: 06 - 46 25 49 38

Bankrekening

NL64 INGB 0006 0377 97 t.n.v. Stichting Vrede voor Palestina te Deventer

e-mail

info@stichtingvredevoorpalestina.nl

Website

www.stichtingvredevoorpalestina.nl

*Uw giften zijn meer dan welkom op
bankrekening NL64 INGB 0006 0377 97
en blijven aftrekbaar voor de belasting;
onze Stichting is ANBI-erkend.*

Wilt u de nieuwsbrief niet meer ontvangen, laat het ons dan weten!

**Wilt u de nieuwsbrief voortaan per e-mail ontvangen,
laat het ons ook weten!**